δοῖδυξ αὔξει ὅτι τῆς λίαν μικρῶν. ἢ ὅτι τῆς αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος. ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν μικρῶν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. ὁ γὰρ δοῖδυξ, μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος. ταῦτα δ' ὡς πρὸς Κλέωνα πάντα. τορύνη δ' τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. παντάχοθ' δ' ἐπτέρηται εἰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι. τορύνῃ τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις. καὶ τὰν ὀπισθόνον τορύναν. τὴν ὑμοσίας δ' τῆς χοιρωδείας, τὴν ἀπαιδευσίας. καὶ ὑνία ἡ μωρία. ὡς ἀλλαχοῦ Αριστοφάνης. ἵνα μὴ γλύπται Θεαγένους ὑλώεια. τινὲς δ' ὑλωείαν τὴν ἐκ τῆς χοίρων δυσωδίαν φασὶν οἵπερ διαφόρους ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βορβορον διαλύουσι. B

A οἱ ξυνεφοίτων.] οἱ συμμαθόντες. τῷ δωρεῖσι.] τὸ ἐνάματι παίζει διὰ τὸ δωροδοκεῖσθαι. διαβάλλει οὖν αὐτὸν ὡς κλέπτοντα καὶ δωροδοκούμενον. Δώριος δ' οὕτω καλεῖται μία τῶν ἁρμονιῶν, ὡς καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος καὶ Βοιώτιος. ἄλλως. ὑδρεμίαν ἁρμονίαν ἄλλοι θέλει μαθεῖν. μόνως δ' καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐπώνυμον. Ὡς ἁρμονίαν.] ἁρμονίαν οἱ μουσικοὶ καλοῦσι, τὸ εὖ καὶ ὄπως ἁρμόττουσι ἐν ταῖς νευραῖς τῶν φθόγγων. ἐν ἤθει οὖν ταῦτά φησιν, ὅτι Κλέων ἑτέραν μουσικὴν μετεχειρίζετο, ἣν μανθάνειν ἐβούλετο. ταύτης δὲ μόνης μετεπαιδεύετο ὁ Δωρεὺς διὰ τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν, καὶ ἔμπειρος ἦν.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ, Σκηνὴ πρώτη.

Τετράμετροι, Ἰαμβικοί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ACTVS III. SCENA I.

Senarij Iambici.

CLEO, AGORACRITVS FARTOR, POPVLVS, CHORVS.

Βισέτους. Κορωνὶς ἐκ στίχων ἐνενήκοντα ἓξ. ὧν πρότεθενται στίχοι ιη'.

Κλ. Ἰδοὺ, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐνήνεγκ'.
Αλ. Οἴμ' ὡς χρεών, κοὐχ ἅπαντα νῦν φέρω.
Δη. Ταυτὶ τί ἐστι; Κλ. λόγια. Δη. πάντ'; Κλ. ἐθαύμασας.
Καὶ νὴ Δί', εἴπερ γ' ἐμοῦ γε κιβωτὸς πλέα.
Αλ. Ἐμοὶ δ' ἔνεστιν, ἢν ξυνοικία δύω.
Δη. Φέρ' ἴδω, τίνων γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
Κλ. Οὑμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνων;
Αλ. Γλανίδου, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. Εἰσὶ δ' περὶ τί; Κλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. Οἱ σοὶ δὲ περὶ τί; Αλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
Περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
Περὶ τῆς μεροπίων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων,
Τὸ πέος αἰ οὔσοι δάκοι.
Δη. Ἀγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεταί μοι,
Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
Ὡς ἐν νεφέλησιν αἰετὸς γενήσομαι.

CL. EN videsis oracula mea: nec fero omnia.
AG. Hei, quàm cacaturio, nec ego effero omnia.
PO. Quid hæc sunt? CL. oracula. PO. num omnia? CL. miraris hæc?
Et, per Iouem, mihi adhuc referta arca est domi.
AG. Et mihi cœnaculum, & duo domicilia.
PO. Sine videam: cuius sunt hæc oracula?
CL. Mea quidem Bacidis sunt. PO. cuius sunt tua?
AG. Glanidis, qui Bacidis frater maior fuit.
PO. De quo loquuntur? CL. de hisce Athenis, de Pylo,
De te, de me, déque omnibus negocijs.
PO. Qua de re tua dicunt? AG. de Athenis, de viris
Lacedæmoniis, de lentibus, de piscibus
Nouis: de his qui malè metiuntur in foro
Frumenta, de te, de me, rebúsque omnibus.
Hoc mentulam momorderit.
PO. Agè nunc mihi recitate isthæc oracula,
Et illud de me, quo delector plurimùm:
Vt aquila fiam in nubibus videlicet.

Σχόλια. Ἰδοὺ θέασαι.] κορωνὶς εἰσὶ τῶν ἀθροισμάτων τῶν ἐπῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ καὶ δακτυλικοὶ ἐνενήκοντα ἓξ. ὧν πρότεθενται στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζ'. τὸ γὰρ ιέ. δίμετρόν ἐστιν ἀκατάληκτον. ὅτι τῷ τέλει ἐφάρμοσε. φησὶ δὲ τῆς ἐξῆς ἐν ἑκάστῃ ἐφόδῳ εἰρήσεται. ὁ δὲ Κλέων ἔξεισιν ὅτι τὰ μεταφρένων ἀγλεῖον φέρων πεπληρωμένον χρησμῶν. καὶ λέγει ὅτι τοιοῦτον ἄχθος βαστάζων, ὅμως ἅπαντας ἐξάγειν ἐκ ἡδυπάθειαν τοὺς χρησμούς. καὶ ὁ ἕτερος, ὁμοίως τὸ αὐτὸ ποιεῖ. τοῦτο γὰρ ἐπιγελῶντες εἰσῆλθον, ἐξοίσειν τοὺς χρησμοὺς ὃς ἔχουσι περὶ τοῦ δήμου. Ξυνοικία δύο.] δυϊκῶς ἐπήγαγε τὰ ξυνοικία. λέγουσι δὲ ξυνοικίαν, καὶ αἱ μικραὶ οἰκίαι, καὶ δοσάσεις, ἢ ὃς νῦν φανότητας φασὶ. Γλανίδος.] ἔπαιξε πρὸς τὴν καταληξιν τοῦ Βάκιν καὶ τὸν Γλάνιν εἰπών. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος ὁ γλάνις. γεραιτέρα δὲ σωματωτέρα. Περὶ σκόμβρων] εἶδος ἰχθύων οἱ σκόμβροι, παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θυννίοις. νέων δὲ, νεωστὶ τεταριχευμένων. ἔπαιξε δὲ, ὡς μάγειρος. Πέος δάκοι.] ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ἀπήλαιον, ἀλλὰ τὸ αἰδοῖον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ. ὅπως ἂν οἰκειρῇ τὸ πέος τὴν νυμφίαν. καὶ αὖθις. τίς τὸ πέος ἀποτεθρίακεν. ἐν Νεφέλαις. τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. Ὡς ἐν νεφέλησιν αἰετός.] ἐγένετο χρησμὸς τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος.

Εὐδαίμων πολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης.
Πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογήσαν.
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἅμα πάντα.
Οὐ βασιλεὺς μέγας ὑπερέξεις ἁπάντων ὥσπερ αἰετὸς τῶν ὀρνέων. τότε δὲ τὸ χρησμῶδες, οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ Δαιταλεῦσι μέμνηται.